

Otto Bodin

Föräldrar och syskon

Min farfar far Johan Odh (Josefsson) föddes 29 juni 1831 på torpet Granåsen i Grönahög. Johan var indelt soldat och skomakare. Han gifte sig med Clara Abrahamsdotter, född 24 september 1827, från torpet Tuvhult i Grönahög. Tillsammans fick de 8 barn, 5 pojkar och tre flickor. Yngst i barnaskaran var min farfar Otto Alfred, född 15 maj 1868. Två av flickorna kom att emigrera till Amerika och en av pojkarna dog redan som ettåring. De övriga 4 pojkarna tog sig alla nya efternamn, Ekman, Gullstrand, Ödén och Bodin. Tre av sönerna blev precis som sin far soldater och skomakare. När tiden som indelta soldater tog slut flyttade de alla till Jönköping.

Yrke och familj

Min farfar antogs som indelt soldat vid Västgöta regemente 1888 då han var 20 år. Den 28 december 1894 gifte han sig med Selma Maria Magnusson, född 28 februari 1874 i Granbråten Grönahög. Familjen bodde sedan i flera olika torp och även i en backstuga. På grund av sjuklighet fick Otto avsked som soldat 1907 och då flyttade familjen till Jönköping. Först bodde de kortare perioder på två olika adresser för att 1909 bosätta sig på Högaberghem 21 på Bymarken. Här bodde man kvar till 1917 då Otto köpte Mariebo 10, dvs Åsenvägen 71.

Otto och Selma fick 10 barn varav 6 föddes i Grönahög. Första barnet Olivia dog knappt 3 månader gammal. Ytterligare två barn dog under tiden i Grönahög. Efter flytten till Jönköping vände lyckan och alla 4 barn som föddes här överlevde till vuxen ålder. Detta kanske säger något om boendeförhållanden och tillgång på mat?

Här står Otto på trappen till Mariebo 10 som fick gatadress Åsenvägen 71. Foto Privat.

Att på 10 år avancera från soldattorpet i Grönahög till Mariebo 10 kan vi nog kalla en lyckad bostadskarriär. På gården bakom huvudbyggnaden, som finns kvar än idag, fanns och finns fortfarande flera byggnader. Som mest har det funnits 7 lägenheter på tomten. Idag bor endast två familjer här.

På övervåningen i ett av husen bakom huvudbyggnaden hade Otto sitt skomakeri. Han arbetade dels på gasverket och dels som skomakare. Det finns en obekräftad uppgift om att han har varit regementsskomakare i Jönköping. Dottern Ebba hade så kallade klumpfötter. Hon gick på utsidan av fötterna som var lätt böjda inåt. Vanliga skor var alltså omöjliga att använda. Hon hade specialskor som Otto tillverkade. De var väldigt välgjorda och fina. På bilden här bredvid står Ebba utanför bryggghuset på Åsensvägen 71. Vi ser också brunnen där man tog sitt vatten.

Otto gjorde inte bara skor, utan var förmodligen duktig på läderarbeten i allmänhet. Han har t ex gjort portföljen som finns på fotot här bredvid. Den vårdas ömt av en kusin till mig.

Äldre marieboare har berättat att Otto även lagade läderfotboll. Förr var fotbollarna hopsydda av läderbitar med en snörad öppning. Inuti fanns en gummiblåsa som man pumpade upp så att bollen blev hård. Det var bollar av denna typ som Otto lagade.

Otto på äldre dar

På gruppafotot, som Jönköpingsfotografen Gustav Andersson tagit i samband med Selmas 60-årsdag i början av mars 1934, sitter Selma och Otto i mitten på första raden. De är omgivna av sina barn med respektive samt vänner och övriga boende på gården. Till höger om Otto sitter August Ödén, bror till Otto.

Många äldre män får med stigande ålder dålig hörsel, så även Otto. Det medförde att han pratade väldigt högt, vilket i sin tur gjorde att barn lätt blev rädda för honom. När han mötte någon som hälsade på honom så svarade han alltid ”da, da”, vilket förmodligen var hans sätt att säga goddag på. Detta gjorde att Otto kom att kallas för ”Dada”.

Mitt emot Åsenvägen 71 låg affären, Mariebo Specerimagasin. Affären drevs av Zackeus Jonasson eller Zäta som han kallades. Otto brukade gå in i affären både på förmiddagen och eftermiddagen, där han och Zäta berättade historier för varandra.

Ingvar Bodin sommaren 2020